

hold og kan meget vel se, at den Adskillelse, der nu er mellem selve Partibetegnelsen og det øverste Navn paa vedkommende Partis Kandidater, er af en saadan Beskaffenhed, at Vælgerne let kan tage fejl; og efter at jeg har set Stemmesedlerne, i hvert Fald en Del af de Stemmesedler, der her har været klaget over, maa jeg erkende, at det i adskillige Tilfælde er overordentlig vanskeligt at afgøre, om Vælgeren har villet give sin Stemme til Partiet eller til den Kandidat, der stod øverst paa Partilisten. Men nu bøjer Udvalget sig altsaa for den Afgørelse, der er truffet ved Revisionen i Indenrigsministeriet; og det er saa i dette specielle Tilfælde meget heldigt, at den forandrede Tildeling af Partistemmer ikke berører selve Valgets Resultat.

Endvidere henstiller Udvalget til Indenrigsministeren, at han sørger for, at der administrativt drages Omsorg for, at Stemmesedlerne trykkes i Overensstemmelse med Lovens Forskrift. Det er jo en Selvfølge, at Stemmesedlerne skal trykkes i Overensstemmelse med Lovens Forskrifter, og jeg tror egentlig ikke, man kan sige, at de ikke er blevet det; men man kan gøre dem tydeligere, mere anvendelige, saaledes at Vælgerne ikke udsættes for at komme til at tage fejl, og jeg skal tage Henstillingen til Følge.

Endelig er der gjort den Bemærkning i Udvalgets Betænkning, at det er konstateret, at Amtsvalgbestyrelsen har tildelt en af Kandidaterne — P. O. Hedegaard — 168 Partistemmer som personlige Stemmer i forskellige Opstillingskredse til Trods for, at han ikke i nogen Opstillingskreds har opnaaet højest Antal personlige Stemmer; og der er tilføjet den Bemærkning, at det er i Strid med Valgloven, at dette er gjort; og det er aldeles rigtigt. Det staar udtrykkelig i Valgloven, at man ikke paa den Maade, som her er sket, kan tildele vedkommende Kandidat Partistemmer. Jeg skal tage de gjorte Henstillinger til Følge.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse af det foretagne Valg af *O. Thorhauge*, *P. O. Hedegaard* og *J. Sørensen Vanggaard* til Medlemmer af Folketinget

vedtoges enstemmigt med 111 Stemmer.

Formanden: Samtlige nyvalgte Medlemmer, der ikke tidligere har været Medlemmer af Rigsdagen, har nu underskrevet den højtidelige Forsikring om at ville holde Grundloven.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 70 af 29. Marts 1924 om Oprettelse af en Valutacentral.

Forhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Starming): Der er i Tilslutning til Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag gjort nogle politiske Bemærkninger af Ordførerne. Jeg skal et Øjeblik beskæftige mig med nogle af disse.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der talte paa Venstres Vegne, erkendte, saa vidt jeg forstod, at den nuværende Regering var fuldt ud parlamentarisk, men desuagtet sagde det ærede Medlem mærkelig nok, at han beundrede Vovemodet hos den Regering, der havde overtaget Hvervet. Jeg kan naturligvis kun paaskønne, at det ærede Medlem beundrer ogsaa den Side hos det nuværende Ministerium, men jeg forstaar ærlig talt ikke, hvorfor den Betragtning overhovedet gøres gældende, lige saa lidt som jeg forstaar det ærede Medlem Hr. Pürschels Misfornejelse med, at det er blevet en socialdemokratisk Regering; han kunde have ønsket, at der var foretaget Undersøgelser, søgt Udveje og Forhandlinger med andre. Hvis man da overhovedet anerkender Parlamentarismen, forstaar jeg ikke, hvad andet der kunde være sket i den Situation, som Valgdagen den 11. April fremkaldte, end netop Dannelsen af et socialdemokratisk Ministerium med det Flertal bag sig, som Valgdagen havde givet. Jeg forstaar saa vel, at de to Partier, der blev detroniseret ved Valget, er utilfredse, men, ærlig talt, nogen større Sympati vækker det aldrig, naar man med alt for stor Surhed giver sin Utilfredshed til Kende. Jeg tror ikke, at denne Tale om Vovemod, om det besynderlige i, at der ikke forhandlede til andre Sider, i og for sig vinder noget Gehør nogetsteds. Der var ikke nogen anden Vej. Hvem andre skulde den forrige Statsminister henvise Kongen til end til det største af de Partier, der var fremgaaet af Valgdagen, og som havde sit Tilhold i det Flertal, som Valgdagen skabte? Jeg kan da ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschel virkelig skulde have tillagt Fantasierne om et konservativt Ministerium nogen alvorlig Betydning. Socialdemokratiet gør nu Forsøg som Regering og fører Parlamentarismen videre, og jeg forstod, som sagt, ogsaa, at det ærede Med-